

ಛಲವನ್ನು ಮೆರೆದ ಕಥೆ

■ **ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಬಾದಾಮಿ,**
ಚಿತ್ರಕಲಾ ಶಿಕ್ಷಕ, ಸಿರಿವಾರ
ಜಿ. ರಾಯಚೂರು

‘ಚಾಗದ ಭೋಗದಕ್ಕರದ ಗೇಯದ ಗೊಟ್ಟಿಯಲಂಪಿನಿಪುಗಳ್ಳಾರವಾದ...’ – ಪಂಪನ ಈ ಪದ್ಯವನ್ನು ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡ ಮಾಸ್ತರರು ಹೈಸ್ಕೂಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ರೀತಿಯೇ ನನಗೆ ಮೋಡಿ ಮಾಡಿತ್ತು. ತಿರುಗಿ ನಾನು ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಶಿಕ್ಷಕನಾದ ಮೇಲೂ ಇದು ಆಗಾಗ ಮಾರ್ದನಿಸುತ್ತ ಹಳಗನ್ನಡದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಗುಂಗು ಹಿಡಿಸಿ ಕಾಡುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಇದನ್ನು ನಾನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೇಳಲು ಆಸೆ. ಆದರೆ, ಹೇಳಿಕೇಳಿ ನಾನು ಚಿತ್ರಕಲಾ ಶಿಕ್ಷಕ! ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾ ಶಿಕ್ಷಕರಿರುವಾಗ ಅವರ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಚ್ಚುವುದೇ?

ನನ್ನ ಬಯಕೆ ಕೈಗೊಡುವುದಕ್ಕೋ ಏನೋ ಎಂಬಂತೆ ಮುಂದೊಮ್ಮೆ ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾ ಶಿಕ್ಷಕರು ವರ್ಗಾವಣೆಗೊಂಡರು. ನನಗಾಗ ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾ ಬೋಧನೆಯ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿತು. ಆಗ ರನ್ನ ಮಹಾಕವಿಯ ‘ಛಲವನೆ ಮೆಚುವೆಂ’ 10ನೇ ಕ್ಲಾಸಿಗೆ ಪದ್ಯವಿತ್ತು. ‘ನೆಲಕುಂಪೆನೆಂದು ಬಗೆದಿರೆ... ಛಲಕುಂಪೆಂ...’ ದುರ್ಯೋಧನನ ಈ ಮಾತು ನನ್ನ ಅಂತರಂಗದೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕು ತಿವಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ಬಹಿರಂಗಕ್ಕೆ

‘ಛಲವನೆ ಮೆಚುವೆಂ’ ನಾಟಕದ ಪ್ರಸಾಧನ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಬಾದಾಮಿ ಮೇಷ್ಟ್ರು

ಕೆಡವಿದಾಗಲೇ ಸಮಾಧಾನವೆಂದುಕೊಂಡು ಪದ್ಯವನ್ನು ರಂಗರೂಪಕ್ಕೆ ತಂದು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತರಬೇತಿ ನೀಡತೊಡಗಿದೆ. ಹಳಗನ್ನಡದ ಕ್ರಿಷ್ಟಕರ ಪದಗಳನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸಲು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ರಿಹರ್ಸಲ್ ಅವಧಿ ಹಿಗ್ಗತೊಡಗಿತು. ‘10ನೇ ತರಗತಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ನಾಟಕದ ಗುಂಗು ಹಿಡಿಸಿ ಹಾಳು ಮಾಡ್ತಾನಿವಾ...’ ಎಂದು ನನಗೆ ತೆರೆಮರೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಂದರು.

ಮಕ್ಕಳು ಸಂಭಾಷಣೆ ಪಕ್ಕಾ ಆದಮೇಲೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಗೀತ, ಬೆಳಕು, ಮೇಕಪ್ ಎಲ್ಲಾ

ಸಿದ್ಧತೆಯಾಯ್ತು. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಪಕ್ಕದ ಶಾಲೆಯ ನಾಟಕ ಶಿಕ್ಷಕ ರಾಮಣ್ಣ ಮಡಿವಾಳ ಸಾಥ್ ನೀಡಿದರು. ಮೊದಲ ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ನೀಡಲಾಯಿತು. ಮಕ್ಕಳ ಡೈಲಾಗ್ ಡೆಲಿವರಿ, ಕಾಸ್ಮೂಮ್, ಸಂಗೀತ ಎಲ್ಲವೂ ಸೇರಿ ಪ್ರಯೋಗ ತುಂಬಾ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾಯಿತು. ನಮ್ಮನ್ನು ಉಪೇಕ್ಷಿಸಿದವರೇ ಮೈ ನವಿರೇಳಿಸಿಕೊಂಡು ಶೋ ನೋಡಿ, ಖುಷಿಗೊಂಡು ನನ್ನ ಕೈ ಕುಲುಕಿದರು. ನನ್ನಲ್ಲಾಗ ಸಾರ್ಥಕತೆಯ ಮಂದಹಾಸವಿತ್ತು.

ಧ್ಯಾನ ಕಲ್ಪನೆ

ಲ್ಯಾಬ್‌ನ ಕನಸು ನನಸಾಯಿತು

■ **ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಹೆಗಡೆ,**

ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯಿನಿ, ಸರಕಾರಿ ಮಾದರಿ ಹಿರಿಯ ಪ್ರಾರ್ಥಮಿಕ ಶಾಲೆ ಪೆರ್ವಾಜೆ, ಕಾರ್ಕಳ ತಾಲ್ಲೂಕು, ಉಡುಪಿ ಜಿಲ್ಲೆ
ಶತಮಾನ ಕಂಡ ಸರಕಾರಿ ಮಾದರಿ ಹಿರಿಯ ಪ್ರಾರ್ಥಮಿಕ ಶಾಲೆ ಪೆರ್ವಾಜೆ, ಇದರ ಪದವೀಧರ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯಿನಿಯಾಗಿ 15 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕರ್ತವ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ 565 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ 18 ಪ್ರತಿಭಾಂತ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಒಳಗೊಂಡ, ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದೆನಿಸಿದ ಶಾಲೆ ನಮ್ಮದು. ಎಸ್‌ಡಿಎಂಸಿ ಮತ್ತು ಇಲಾಖೆಯ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ, ಶಾಲೆಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ, ಊರ ದಾನಿಗಳ ನಿರಂತರ ಬೆಂಬಲ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಪೂರಕವಾಗಿದೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ಈ ಸರಕಾರಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದನೇ ತರಗತಿಗೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸೇರಿಸಲು ಎರಡು ವರ್ಷದ ಮೊದಲೇ ಹೆಸರು ನೋಂದಾಯಿಸುವಷ್ಟು ಬೇಡಿಕೆ ಇದೆ.

ಮುಖ್ಯ ಶಿಕ್ಷಕರು ಶಾಲೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕನಸು ಕಾಣಬೇಕಷ್ಟೆ. ನಾನು ಕಂಡ ಕನಸು, ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಪ್ರತಿಭೆ, ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿರುವ ಆಸಕ್ತಿಗೆ ನೀರೆಯುವ ಮಾದರಿ ವಿಜ್ಞಾನ

ತಮ್ಮ ಶಾಲೆಯ ಪುಟಾಣಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಟೀಚರ್

ಪ್ರಯೋಗಾಲಯದ್ದು. ಅದೊಂದು ದಿನ ಕೆ.ಕೆ. ಕಾಮತ್ ಎನ್ನುವವರು ದೂರವಾಣಿ ಕರೆ ಮಾಡಿ, ‘ಒಮ್ಮೆ ಶಾಲೆಯ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸಬೇಕೆಂದಿ, ಬರಬಹುದೇ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. ಮರುದಿನ ಬಂದು ತರಗತಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮಾತನಾಡಿಸಿ ಖುಷಿಪಟ್ಟರು. ಹಾಗೆಯೇ ಶಾಲೆಗೆ ಮೂರು ಕಂಪ್ಯೂಟರ್, ಒಂದು ಲ್ಯಾಪ್‌ಟಾಪ್, ಎರಡು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಯ ಫ್ಯಾನ್‌ಗಳು, 100 ಕುರ್ಚಿಗಳು, ವಿಜ್ಞಾನ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯ ಕಟ್ಟಲೆಂದು 10 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಮುಂಗಡವಾಗಿ ಅಂದೇ ನೀಡಿದರು. ‘ಇನ್ನೇನಾದರೂ ಶಾಲೆಗೆ ಬೇಕಾದರೆ ಕೇಳಿ’

ಎಂದೂ ಹೇಳಿದಾಗ ನಾನು ದಿಗ್ಭ್ರಮೆ. ಅವರ ಪರಿಚಯ ನನಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೊದಲ ಭೇಟಿ ಬೇರೆ. ಅವರು ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯ ಹಿರಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸ್ಥಳೀಯರಲ್ಲಿ ಮೊದಲೇ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಕಾರ್ಯಚಟುವಟಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡೇ ಬಂದಿದ್ದರು. ಇದೊಂದು ಮರೆಯಲಾಗದ ಕ್ಷಣ. ಇಂತಹ ಕೆಲವು ಅವಿಸ್ಮರಣೀಯ ಘಟನೆಗಳು ನನ್ನ ವೃತ್ತಿಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಡೆದಿದೆ. ವಿಜ್ಞಾನ ಪ್ರಯೋಗಾಲಯ ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂಬ ನನ್ನ ಕನಸು ನನಸಾಗಿದ್ದಲ್ಲದೆ, ದಾನಿಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಕಂಪ್ಯೂಟರ್ ಕೊಠಡಿಯ ಉದ್ಘಾಟನೆ ಸಹ ಅಂದೇ ನೆರವೇರಿತು.